

Iriskören drar västerut

(14-15/9 2019)

En något gråkall lördagsmorgon mötte Iriskörens sångare när de tillsammans med medföljande respektive äntrade Wikmans Buss på Palmviksparkeringen. Den trevlige chauffören Thomas hälsade resenärerna välkomna och lastade bagaget inför avfärden mot vårt västra grannland.

Det låg förväntan i luften och herrarna såg riktigt laddade ut. En trevlig tur tog sin början när Thomas med säker hand styrde mot Oslo, via Töcksfors och Örje. I trakterna kring Tusenfryd gjordes ett kortare kaffestopp, där medhavd matsäck intogs i det glada sällskapet.

Väl framme i Oslo gjordes första stoppet vid det kungliga slottet och den vackra slottsparken. Där guidade vår ciceron Knut Lykken säkert och mycket påläst vid och kring de olika vackra statyerna, bl a en otroligt porträttlik sådan av drottning Sonja. Stundtals lyste känslorna igenom, då minnena från krigstiden gjorde sig påminda. En mycket förståelig reaktion, när man som Knut har upplevt kriget på mycket nära håll.

Efter besöket i slottsparken styrdes stegen vidare ner mot Nationalteatern, där kören stämde upp i Bort allt vad oro gör, ståendes på entrétrappan. Glada bifall hördes bland både medföljande damer och de omkringstående osloborna. T.o.m statyn av den bistre nationalhjälten Bjørnstjerne Bjørnson såg lite road ut.

Sedan gick färden vidare mot Akershus fästning och Hjemmefrontsmuséet. En inblick i hur krigstiden kunde se ut i 1940-talets Oslo och Norge. Tänkvärda bilder och berättelser, som aldrig bör glömmas bort.

Efter detta besök var det så dags att inta, inte en fästning, men däremot en mycket god lunch i ett av Oslos äldsta hus, kafé Celsius, byggt någon gång under 1600-talet. Det bjöds på en otroligt god fisksoppa, som uppskattades storligen av sällskapet. Tack vare att maten var förbeställd utspisades vi snabbt och raskt av den trevliga personalen.

Efter den goda lunchen och den välbehövliga pausen, så hämtade Thomas bussen och vi äntrade densamma för vidare äventyr. Nästa programpunkt var ett besök på det fantastiskt fina Operahuset. Här guidades vi i två grupper och fick en fin inblick i miljön och de olika avdelningarna. Som novis slås man av hur otroligt många människor som är engagerade i och omkring en föreställning. Allt ifrån dansare, sångare, scenografer, snickare, elektriker, kostymörer m fl. Den vackra och speciella byggnaden var lika imponerande inuti som utanpå.

Vackra vita marmorgolv kontrasterades av vacker interiör av ek. De enorma glasväggarna gav en känsla av stor rymd. Våra guider var kunniga och inspirerande. Det är inte utan att man blir lite sugen på att se en föreställning!

Vi tackade våra guider med en applåd och begav oss mot den väntande bussen. Thomas skötte logistiken förträffligt och det var sällan många meter till transporten. Nu gick färden från centrum upp mot höjderna kring Holmenkollen och hotellet på Voksenåsen. Detta område Voksenåsen skänktes av Norge till Sverige, för de hjälpinsatser som Sverige och svenskarna gjorde till förmån för vårt västra broderfolk.

Vi anlände, något reströtta men mycket nöjda, och checkade in på våra förbeställda rum. Innan kvällens middag fanns möjlighet att både vila och att umgås i olika konstellationer. Klockan 19.00 samlades sällskapet i ett bokat rum, för att avnjuta kvällens meny, som bestod av bl a havsöring. Mycket god förtäring. Under middagen bjöd en del av bröderna på lite varierande underhållning. Knut Lykken sjöng en travestering på Swing it, magistern, med text som härrörde från de hårda ockupationsåren, då tyskarna styrde Oslo och Norge. Det bjöds på kvartettsång av bröderna Östen Fändriks, Hans Karlsson d.m, Karl-Axel Rudander och Hans Karlsson d.s. Reine Pettersson och Michael Wallin sjöng och spelade Blue eyes crying in the rain, en hyllning till Christer Nilsson, en mycket saknad sångarbroder. Broder Lars Gustafsson och Knut Lykken sjöng Norge i rødt, hvitt og blått och Erik Lindberg bjöd på Värmlandsvisan, framförd på sin Sandvikenstradivarius.

Den mycket trevliga lördagen avslutades sedan med trivsamt samvaro och sång på rummen, tills John Blund började pocka på uppmärksamheten...

Söndagen inleddes med en mycket god och riklig frukost, med fantastisk utsikt över Oslo i det soliga vädret. Klockan 09.00 sa vi tack och hej för denna gång till Voksenåsen och begav oss ca 80 km sydväst om Oslo. Där besökte vi Blaafarveverket för både utställning och konsert i Glashyttehuset. En trevlig guide inledde besöket med lite information, innan bröder med respektive såg utställningen av det egenproducerade koboltblå glaset, samt passade på att avnjuta en lättare lunch innan konserten.

Klockan 14.00 stod glada, förväntansfulla körsångare beredda att glädja den talrika publiken med både svenska och norska sånger. Konserten inleddes av Knut Lykken, som även knöt samman föreställningen med både tänkvärda och humoristiska texter.

Ett urval av sånger kan nämnas Bort allt vad oro gör, Vila vid denna källa, For Norges kjempers fødeland, Ett bondbröllop, På fjeldesti, Naar fjordene blaaner, Vals i Valparaiso, Nocturn och Värmlandsvisan. Anders Hörngren dirigerade förtjänstfullt, under körens säkra ledning!

Erik Lindberg framförde på sin såg Säterjäsentans söndag (Ole Bull) till publikens ovationer.

Anders Hörngren spelade en trio melodier av Grieg, mycket inspirerat.

Östen Fändriks spelade den vackra Vårsøg, ackompanjerad av Michael Wallin.

Publiken önskade extranummer och kören biföll denna önskan med glada miner. Det blev Björn och Bennys Anthem, ur musikalen Chess. De starka applåderna efter detta extranummer torde verifiera publikums förtjusning. Kören tackade publiken och vår guide tackade dirigenten Anders Hörngren med en vacker skål i koboltblått glas.

Vi lämnade Blaafarveverket och resan gick mot Koboltgruvan, där intresserade valde att gå den guidade turen på ca 1,5 timme i gruvans vindlande gångar, medan andra valde Gruvkaféts kaffe, smörgåsar och våfflor.

Detta blev resans sista studiebesök och Thomas styrde bussen nord-ost mot och så småningom förbi Oslo. Färden gick via Kongsvinger och ca 22.15 på söndags-kvällen passerade vi gränsen in i Sverige. Runt 23.00 lastade Thomas ur både passagerare och bagage vid Palmviken och en mycket trevlig och lärorik resa var över.

Undertecknad, och garanterat alla andra resenärer, vill framföra vårt varma tack till Knut Lykken, för en fantastiskt bra planerad resa, där tidschemat hölls nästan på minuten. Det är i sammanhanget väl värt att nämna den tid som går åt för att ro iland en sådan helgres, med besök, logi och mat samt logistik.

Ett stort tack även till Thomas Fasth, vår chaufför, som lugnt och tryggt tog oss genom Oslos stundtals trånga gator och även rattade bussen upp till Voksenåsen, samt till de något avlägsna Koboltgruvorna.

Antecknade detta gjorde / Michael Wallin